

83.9.1

sk

Arbetarens Sång.

(Sjunges som: *Oss Christna bör tro och besinna &c.*)

1.

Jag fruktar ej brist eller hunger,
Och skiftar för sorger ej hyn;
Jag vet hvad den fogelen sjunger,
Som fröjdas deroppe i skyn.
Fast han ej kan så eller skära,
Han vittnar, att Herren är nära
Och sträcker till allt sin Försyn.

2.

Jag vet ock hvad liljan predikar,
Fast hon ej fick tunga och ljud.
Ej hafver hon många gelikar
I fågring och kostelig skrud.

35259

Fast hon ej arbetar och spinner,
Hon år if an år sig befinner
Så härligen utstyrd af Gud.

3.

Och jag skulle frukta och klaga,
Som vore all glädje förbi,
Om också en faderlig aga
Min lott någontid skulle bli!
Ack! älskar ej Gud den Han tuktar?
Och den, hvilken Honom blott fruktar,
För annan slags fruktan är fri!

4.

Ske Herrans den Heliges vilja!
Mig tryggar hvad Frälsaren lär;
Att mer än båd fågel och lilja
Jag är, såsom barn, Honom kär
Och vet, att, hvad prof Han mig ämnar,
Han styrka derunder mig lemnar,
Och slutligen frälsning beskär.

Friskt mod, att med raskare ifver
Blott gripa till verket! och tro
Att, hvad jag behöfver, det blifver
Min del, så af möda som ro!!
Välsignelsen gifves från ofvan,
Men arbetet nedkallar gåfvan
Till ärlig-mans åker och ho.

J. O. W.

Helsingfors, hos *G. O. Wasenius*. 1837.

Imprimatur. *J. M. af Tengström*.

That good, as much as the
The good will, which is the
An, and the better, the better
The good, as much as the
The good, as much as the
The good, as much as the
The good, as much as the

V. O. V.

Printed by J. O. ...

...